

РЕШЕНИЕ

№ 6657

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8134** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. И., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М., съдебен адрес: [населено място], 1606, р-н „К. С.“ [улица], вх. А, ет.3, офис 6, срещу Решение № 2153-21-277/12.08.2022г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата и срещу Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване и пенсионната преписка е върната на длъжностното лице по чл.98 ал.1 КСО за произнасяне съобразно представено ново доказателство.

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма съдържание и приложения. В съответствие с изискването на чл.159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока и срещу подлежащ на обжалване акт по чл.118 ал.1 от КСО и при липса на отрицателни процесуални и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Допустимостта на съдебният контрол се обуславя от наличието на разпоредителна част с която директора на ТП на НОИ – С. – град, оставя без уважение подадената жалба срещу Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, независимо, че успоредно с това, оспорваният акт същият

съдържа и диспозитив за връщане преписката на длъжностното лице по чл.98 ал.1 от КСО за ново произнасяне, с оглед наличието на ново доказателство.

Този диспозитив обаче влиза в съществено противоречие с правомощието на директора на ТП на НОИ С.-град съгласно чл.117 ал.3 от КСО.

По силата на посочената разпоредба, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането.

От една страна и с мотивите на оспорваният акт, ръководителя на ТП НОИ С.-град е приел, че правилно и законосъобразно от страна на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачетен действителния осигурителен стаж на жалбоподателката, респ. периодите които не следва да се взимат предвид при отчитането му. Поради това оспореното Разпореждане е правилно и законосъобразно, а предявената срещу него жалба следва да бъде оставена без уважение.

От друга страна и с процесно оспорваният акт, ответника е установил наличието на ново доказателство по смисъла на чл.99 ал.3 от КСО, каквото се явяват представените от жалбоподателката удостоверения УП-2 и УП-3, поради което е постановил, че преписката следва да се върне за нова преценка и произнасяне от относно правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от страна на длъжностното лице по чл.98 ал.1 КСО. Посочено е изрично, че в хода на производството по оспорване на Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г.,а именно – на 21.07.2021г., жалбоподателката представя молба към която са приложени удостоверителни документи от Център за специална образователна подготовка – образец УП-3 в размер на 9месеца и 2дни и образец УП-2 за осигурителен доход за същият период.

На тази база настоящият състав съобрази:

Съгласно чл.59 ал.2 т.5 от АПК разпоредителната част на акта е негов задължителен реквизит. Същата определя, правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението на акта.

Разпоредителната част на административният акт, иначе казано – неговият диспозитив е частта, която дефинира изхода от спорното административно производство и формира правните последици - длъжимото поведение на адресатите на акта. В конкретната законова хипотеза, при жалба срещу Разпореждане на длъжностното лице по чл.98 ал.1 КСО с което е постановен отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, горестоящият административен орган разполага с възможността или да реши въпроса по същество, което е сторено с диспозитива по т.1 „ оставям без уважение жалба вх. № ...“ или да отмени разпореждането и върне преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането, което е

сторено с диспозитива по т.2 „връщам пенсионната преписка на длъжностно лице...“.

В настоящият казус, горестоящият административен орган е решил въпроса по същество, същевременно с това не е отменил разпореждането, но е върнал преписката за ново произнасяне съобразно представеното ново доказателство. Следва ясно да се посочи – в настоящият казус не е налице частично отхвърлено оспорване, така, че в останалата част преписката да подлежи на връщане, респ. да е останал предмет на производството с установена висящност и неразрешено спорно право. Жалбата е отхвърлена изцяло. И преписката е върната изцяло за ново произнасяне, съобразно представеното ново доказателство.

Така органа по чл.117 ал.3 КСО е възстановил висящността на подаденото от жалбоподателката заявление, като е дал задължителни указания на длъжностното лице по пенсионно осигуряване да постанови акт, който акт обаче ще бъде постановен в хипотезата на вече влязъл в сила акт, каквато последици цели органа с отхвърлянето на оспорването в диспозитива по т.1 на решението си.

От друга страна, ръководителя на ТП на НОИ С.-град е решил въпроса по същество, респ. установил е предпоставки за това, но същевременно е установил, че не са налице предпоставки за решаване на въпроса, тъй като е налице ново доказателство, което следва да бъде взето предвид при решаване на въпроса.

В тази връзка разпоредителната част на акта е вътрешно противоречива, създава неяснота и объркване у жалбоподателката – адресат на акта, не създава ясно правило за поведение на адресатите си и разпорежда действия на долустоящият орган /каквото се пада лицето по чл.98 ал.1 КСО в това производство/ в противоречие с правните последици на вече постановеното по т.1, каквато последица се цели при отхвърлянето на оспорването по чл.117 ал.3 от КСО /създаването на предпоставки за влизане в сила на обжалваното разпореждане/.

Така постановената разпоредителна част на акта, позволява същият да се характеризира като неизпълняем по своето естество. Противоречивият диспозитив следва да бъде приравнен на липса на разпоредителна част, тъй като тази противоречивост до степен на взаимоизключване, обуславя невъзможността акта да бъде изпълнен. А в конкретният казус, освен всичко друго се създава и предпоставка за постановяване на нов акт, посредством новото произнасяне, който би могъл да бъде бил потенциално в противоречие с вече постановеният акт, срещу който оспорването е отхвърлено.

Ако органа счита, така, както е посочил в една част от мотивите си, че новото произнасяне не би променило обстоятелството, че жалбоподателката има по-малко от 15 години действителен осигурителен стаж, то той не би следвало да връща преписката изобщо. От друга страна - ако счита това за определящо правилността на акта - да върне преписката със задължителни указания по изчисление на точният разполагаем стаж, без да отхвърля оспорването, който резултат би могъл да предопредели с указанията си по същество и остави неговото дефиниране за по-късен етап - при наличие на производство срещу акт, който съобразно компетентността му е

правилен, законосъобразен и прецизен. Алтернативно, разполага с възможността за частично отхвърляне, като посочи ясно в коя част отхвърля оспорването и в коя част възсатновява висящността на производството.

Извън това, недопустимо е разпоредителната част да бъде тълкувана или извеждана от фактическите основания, въз основа на които е издаден акта. Тя следва да е ясна, конкретна и разбираема, за да може да бъде изпълнена. Всъщност, дори тълкуването на процесният доспозитив в светлината на изложените мотиви също е обективно невъзможно доколкото от една страна са налице мотиви относно наличието на ново доказателство, което следва да бъде анализирано от компетентният орган, респ. което не позволява решаване на спора по същество, а от друга страна са налице мотиви за правилното и законосъобразно произнасяне от длъжностното лице по чл. 98 ал.1 КСО за липса на предпоставки за отпускане на лична пенсия на жалбоподателката. Т.е. така изложените от органа мотиви на акта също предпоставят вътрешна противоречивост с оглед последователността на процесуалните действия по събиране на доказателства, анализирането им и тяхната правна оценка, придружена с разпоредителна част.

С оглед всичко изложено се налага извода, че административния орган е постановил вътрешно противоречив административен акт, който не може да разпорежда годно правило за поведение, поради което същият следва да бъде прогласен за нищожен.

След прогласяване нищожността на оспореният акт, преписката по жалба вх. № 1012-21-990/08.07.2022г. на М. И. срещу Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г. следва да бъде изпратена на директора на ТП на Нои С.-град за ново произнасяне, съобразно хипотезата на чл.117 ал.3 изр. Второ, предл. първо или второ от КСО.

С оглед изхода от спора, на основание чл.143 ал.1 от АПК и предвид своевременно заявената от жалбоподателя претенция за разноска, съдът счита, че такива му се дължат съобразно предявеният размер, съответен и на нормативно-установеният минимум, а именно – сумата от 420лв/четиристотин и двадесет лева/.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл.172 ал.2 вр. чл.173 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Решение № 2153-21-277/12.08.2022г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата на М. И. срещу Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване и пенсионната преписка е върната на длъжностното лице по чл.98 ал.1 КСО за произнасяне съобразно представено ново доказателство.

ИЗПРАЩА преписката по жалба вх. № 1012-21-990/08.07.2022г. на М. И. срещу Разпореждане № [ЕГН]/31 от 29.04.2022г. на директора на ТП на Нои С.-град за ново произнасяне, съобразно хипотезата на чл.117 ал.3 изр. второ, предл. първо или второ от КСО и в срока по чл.117 ал.3 изр.първо от КСО.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. – град

да заплати на М. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 420лв/четиристотин и двадесет лева/, съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: